

הלכות הדף היומי

מסכת עבודה זרה

תוכן עניינים

- א. התורה העידה על כלי חרס שאינו יוצא מידי דופנו לעולם.....2
- ב. הלכתא מתענין לשעות ואם השלים מתפלל תפלת תענית.....3
- ג. והלכתא קנקנים של עובדי כוכבים לאחר י"ב חדש מותרין.....4
- ד. החרצנים והזגים של עובדי כוכבים לחין אסורין יבשים מותרים ... לחין כל י"ב חדש יבשים לאחר י"ב חדש ... כשהן אסורין אפילו בהנאה כשהן מותרין מותרין אפילו באכילה.....4
- ה. מוריים אומן מותר.....5
- ו. פעם ראשון ושני מותר שלישי אסור מ"ט פעם ראשון ושני דנפיש שומנייהו לא צריך למירמי בהו חמרא מכאן ואילך רמו בהו חמרא.....6
- ז. ההוא ארבא דמורייסא דאתי לנמילא דעכו אותיב רבי אבא דמן עכו נטורי בהדה 6
- ח. למאי ניהוש לה אי משום דמערבי ביה חמרא קיסתא דמוריים בלומא קיסתא דחמרא בד' לומי.....7
- ט. דלמא איידי דצור אתו דשוי חמרא א"ל התם עיקולי ופשורי איכא.....7
- י. השוחט את הבהמה לזרוק דמה לעבודת כוכבים להקטיר חלבה לעבודת כוכבים ... אסורה מחשבין מעבודה לעבודה וילפינן חוץ מפנים.....7
- יא. המקדש בפרש שור הנסקל מקודשת בפרש עגלי עבודת כוכבים אינה מקודשת.....8

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת עבודה זרה

דף לד.

א. התורה העידה על כלי חרס שאינו יוצא מידי דופן לעולם

כבר התבאר במסכת פסחים דף ל': שכל כלי חרס¹ שנשתמש בו איסור או חמץ בחמץ שהיד סולדת בו, אין לו תקנה על ידי הגעלה שהתורה העידה על כלי חרס שאינו יוצא מידי דופן כלומר גיעול הנבלע בו, לעולם אפילו יגעילנו כמה פעמים אלא לעולם פולט הוא מעט מעט בכל הגעלה². ויש להחמיר גם אם נשתמש בו בכלי שני כגון צלחת או קערה³, ובכלי שלישי דינו כמשתמש בצונן.

ומכל מקום קבלו חכמים שיש לכלי חרס הכשר על ידי ליבון באור, כלומר שיסיקנו כל כך עד שיהיו ניצוצות ניתזים ממנו שאז נשרף ונכלה כל האיסור הבלוע בתוכו.

במה דברים אמורים כשמסיקו מבפנים בתוך חלל הכלי, וגם דרך היסקו כל השנה הוא מבפנים, כגון תנור של חרס וכיוצא בו. אבל כלי חרס שדרך היסקו כל השנה הוא מבחוץ כגון קדרה ומחבת, אף אם הוא רוצה להכשירו ע"י היסק מבפנים כגון שימלאנו גחלים בוערות, אין זה מועיל כלום גזירה שמא יחוס עליו שלא יתבקע מחמת הגחלים, והיסק חיצון אינו מועיל כלום מן התורה, שהרי האיסור נשתמש ונבלע בפנימית הכלי וצריך להפליטו גם כן דרך פנימית הכלי דכבולעו כך פולטו.

ואפילו אם רוצה להסיקו מבפנים ומבחוץ כגון שמכניסו ריקן לתוך התנור מלא אש ששלחבת עולה מכל צדדי הכלי ומלבנו יפה מבפנים ומבחוץ, אין זה מועיל כלום גזירה שמא יחוס עליו שלא יתבקע ויוציאנו מן התנור טרם שיתלבן יפה עד שיהיו ניצוצות ניתזים ממנו, אבל אם מחזירו לתוך כבשן מלא אש שמצרפין בו כלי חרס

¹ שו"ע הרב תנא ו

² ועיקר גיעול הבלוע בתוכו אינו נפלט ממנו לגמרי, וכשיבשלו בו היתר אפילו אחר כמה הגעלות יפלוט מעט מהבלוע שבתוכו לתוך התבשיל והיכן העידה תורה כך גבי כלים הבלועים מנותר שאמרה תורה וכלי חרס אשר תבושל בו ישבר למדנו מכאן שאין הגעלה מועלת לכלי חרס. שם

³ מ"ב תנא ס"ק יא ובדיעבד אף בכלי חרס אם השתמש בו בפסח יש להקל במקום הפסד מרובה ומניעת שמחת יום טוב אם הוא אינו בן יומו שהוא נותן טעם לפגם.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת עבודה זרה

חדשים הרי זה מותר להשתמש בו בפסח, דכיון שמכניסין להיסק גדול כזה בודאי אינו חושש עליהם אם יתבקעו.

וכן הדין בכל קלי שיש לחשוש שייהרס על ידי הליבון אם הליבון גורם לקלקול גדול שחיישינן שלא ילבנו היטב, אבל אם יגרום רק הפסד מועט לא חיישינן שמא יחוס עליו ולא ילבנו היטב, וכל שיש ספק אם הפסדו מרובה או מועט לא גזרו לאסור ליבנו.

ואם עבר וליבנו, אסור להשתמש בו, ואם עברו ובישלו בו, במזיד אסור התבשיל כדין מבשל במזיד בכלי שאינו בן יומו, ובבישלו בו בשוגג המאכל מותר.

וכל זה בכלי חרס אבל בכלי מתכות שאינו נפקע מחמת חום האש, הרי הוא יכול למלאותו גחלים מבפנים וישהה אותם בתוכו עד שאם יגע אדם בצד החיצון של הכלי יהיה היד סולדת בו מחמת שנתלבן הכלי מן הגחלים שאז בודאי נשרף כל החמץ הבלוע בתוכו, אף על פי שלא נתלבן כל כך עד שיהיו ניצוצות ניתזים ממנו, שהרי כלי מתכות הן נכשרין על ידי הגעלה וליבון קל הזה אינו גרוע מהגעלה.

ב. הלכתא מתעניין לשעות ואם השלים מתפלל תפלת תענית

כבר התבאר במסכת תענית דף יא: שמתענה⁴ אדם תענית שעות והוא שלא יאכל כל היום. כיצד, היה טרוד בחפציו ומתעסק בצרכיו ולא אכל עד הצות או עד ט' שעות, ונמלך⁵ להתענות בשעות שנשארו מן היום, הרי זה מתענה אותם שעות ומתפלל בהם עננו, שהרי קבל עליו התענית קודם שעות התענית⁶. ויש אומרים שגם בזה צריך שיקבלנו עליו מאתמול בעת תפלת מנחה.

אולם לכו"ע אם קבל עליו מאתמול להתענות עד חצי היום, וכשהגיע לחצי היום נמלך וגמרו, או שקבל עליו להתענות למחר מחצי היום ואילך, ולמחר נמלך ולא אכל גם בחצי היום ראשון, הרי זה תענית שעות. ומתפלל בהם עננו.

⁴ שו"ע שם י

⁵ מלשון זה משמע לכאורה דאפילו לא הוציא בשפתיו ג"כ סגי ומה שסיים שהרי קבל עליו היינו בלב ואזיל לשיטתיה בס"ז ועיין שם במ"א דדוקא בשקבל עליו אבל אם היה רק בדעתו להתענות לא מיקרי קבלה. מ"ב שם ג

⁶ דעד כאן לא צריך קבלה מאתמול היינו, בתענית יום שלם, אבל בתענית שעות די שיקבלנו סמוך לאותן שעות שער הציון שם ס"ק מא

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת עבודה זרה

אך אם⁷ קבל עליו התענית עד חצי היום או יותר אך לא כל היום, ואכל אחר כך, או שאכל עד חצי היום וקבל עליו תענית משם ואילך, אינו נקרא תענית להתפלל עננו, אבל נקרא תענית לענין שצריך להשלים נדרו כלומר שבתוך הזמן שקיבל חייב להתענות, וי"א שאף לענין אמירת עננו נחשב כתענית שיחיד יכול לומר עננו, גם במענה רק חצי היום⁸.

ג. והלכתא קנקנים של עובדי כוכבים לאחר י"ב חדש מותרין

עוד התבאר שם שכל הכלים⁹ שאוחסנו בהם יין¹⁰ של נכרים, והוציא מהם היין ויישנו י"ב חדש, מותרים¹¹, שבוודאי כלה כל לחלוחית יין שבהם, ואפילו נתן לתוכם מים או יין כשר¹² תוך י"ב חדש¹³, אין בכך כלום. אולם כלים שבושל בהם יין נסך, צריכים הגעלה כשאר כלים¹⁴.

ד. החרצנים והזגים של עובדי כוכבים לחין אסורין יבשים מותרים ... לחין כל י"ב חדש יבשים לאחר י"ב חדש ... כשהן אסורין אסורין אפילו בהנאה כשהן מותרין מותרין אפילו באכילה

⁷ שו"ע שם יא

⁸ מ"ב שם מה כדעת הרמ"א

⁹ שו"ע ונו"כ יו"ד קלה מז

¹⁰ ואם אוחסן בהם יי"ש ביד יהודה הל' תערובות סי' ק"ג בפיה"א סוף ס"ק כ"ג מסתפק אם מועיל שאפשר כיון דחריף טובא בלע הרבה ולא מהני יישן. ועיין שו"ת מהרש"ם חלק ב סימן קלט לגבי שמרים שעשה קאניאק ושם דן משום שנבלע על ידי בישול משמע הא לאו הכי מותר, אע"ג דחריף טובא.

¹¹ ואם תאמר אמאי לא גזרינן אטו תוך י"ב חדש כמו דגזרינן [סימן קכב סעיף ב] בכלי שאינו בן יומו אטו בן יומו, וי"ל הכא דכלה כל הלחלוחית דומה להגעלה, וגזירה לא שייך אלא ביש עדיין טעם איסור אלא שנפגם, גליון מהרש"א שם מתשובת נודע ביהודה מהדורא תנינא חלק יו"ד סימן נ"א

¹² ש"ך שם לו

¹³ עיין בתשובת ברית אברהם חי"ד סי' ח' אות ה' שהביאו תוספות בנדה דף ס"ה ע"ב ד"ה היינו דהנך חדשים הם חדשי לבנה כל חודש כ"ט יום. פתחי תשובה שם ג

¹⁴ יד יהודה הל' תערובות סי' ק"ג בפיה"א סוף ס"ק כ"ג שהוכיח מדברי הפוסקים שלא אמרו דמהני יישן יב"ח אלא היכא דמהני עירו ג' ימים בצונן או התקנה דנתנו תחת הצינור י"ב שעות וכיוצא משא"כ בכלי שבלעה ע"י רותחין דלא מהני הכשרים דעירו ח"י ונתינת תחת הצינור י"ב שעות וצריכין הגעלה

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת עבודה זרה

כבר התבאר לעיל דף כט: שהחרצנים¹⁵ והזגים כלומר קליפות הענבים של גוים וכן שמרי יין שלהם, תוך י"ב חדש אסורים בהנאה שעדיין טעם יין יש בהן¹⁶, ולאחר י"ב חדש משעה שתמדן¹⁷, מותרין אפילו באכילה, שכבר יבשו מאד ובעין או עפרא בעלמא דמיין.

אולם גם לאחר י"ב חדש לא רצו להתירם בעין, עד שתמדן תחלה במים¹⁸ דהוו תרתי לטיבותא. אבל אם לא תמדן אסורים לעולם אפילו יבשם בתנור¹⁹. וכל זה אינו אלא בחרצנים שהיו תוך יין נסך, אבל אם שלח הגוי החרצנים מן הגת קודם שהמשיך היין שאז עדיין לא נאסר, דלא נקרא יין ליאסר אלא כשיתחיל להמשך בשולי הגיגית²⁰, אינן אסורין.

דף לד:

ה. מוריים אומן מותר

¹⁵ שו"ע ונו"כ קכג יד

¹⁶ עי' בכנה"ג בהגהות הטור אות ל"א שהביא מדברי הרי"ז והשלה"ג דכל זה בחרצנים וזגים אבל שורת האשכול והעוקצין שתלויין בהם גרעני הענבים מותרין לאחר שנתייבשו או לאחר שהדיחן אפי' תוך יב"ח עכ"ד. דרכ"ת שם מח

¹⁷ דרכ"ת מט מקהל יאודה

¹⁸ זהו דעת ר"ת בתוס' כמ"ש בית יוסף והוא בתוס' ד"ה דורדיא כו' והביאו רמב"ם ורמ"א מתוספתא פרק בתרא דתרומות שמרי עובדי כוכבים שיבשו אסורין בהנאה ומשמע אפילו לאחר יב"ח כמו יבשים דמתני' וכן ביבשן בתנור וסיימו שם כתב ר"ת והמור' יורה כבן סורר ומורה ועלי יערה רוח הבורא. אבל הרמב"ם פסק דאפילו בשמרים ממש וכתב הר"ן ד"ל דתוספתא ר"מ היא ובירושלמי פ"א דדמאי אמר דשמרים שיבשו מותרין והביאו סה"ת וסמ"ג והג"מ. ביאור הגר"א שם

¹⁹ וכתב ב"י בשם א"ח אם שרפן אפילו תוך י"ב חודש אפרן מותר עכ"ל והעתיקו ד"מ וצ"ע דהריב"ש סימן רנ"ה כ' דבסתם יינם קי"ל דאפרן אסור כמו עצי עובדי כוכבים לקמן סימן קמ"ב וכן מוכח בש"ס פרק בתרא דעבודת כוכבים (דף ס"ב ע"ב) ש"ך שם כו, לענ"ד דברי הבי"י נכונים וכל דברי הש"ך תמוהים, דשם בגמרא קאי לענין חטים שלקחם בשכר יין נסך, ואם כן החטים נאסרו בהנאה ולכך גם אפרן אסור, וכן הריב"ש מיירי לענין יין נסך או סתם יינם בעצמו לענין היין שרף הנעשה מזיעת היין, ואוסר שם הריב"ש, שבודאי לא גריע הזיעה מאפר. אבל שמרי יין, השמרים בעצמם אין בהם איסור, וכל איסור שבהם הוא לחלוות יין המעורב בהם, ולכך להרבה פוסקים אחר י"ב חודש מותרים שכבר כלה לחלוות שבהם. ואפילו ר"ת (שם) האוסר היינו משום שסובר שבזה לא כלה כל הלחלוות שבהם, אבל אם שרפם בודאי כלה הלחלוות יין ונשאר רק אפר השמרים, והרי השמרים לא נאסרו מעולם שנאמר שגם האפר יהיה אסור, ושפיר פסק הבי"י. דג"מ שם

²⁰ ש"ך שם כז

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת עבודה זרה

המוריים²¹ של הנכרים²² אסור, ופירוש מוריים הוא שנותנין מים ומלח על שומן הדגים ומוצצות שומנו, וכשכלין המים הראשונים חוזרין ונותנין אחרים, ואם הם שמנים הרבה נותנין שלשה פעמים ויותר, ואין איסורו מחמת עצמו שניחוש שמא מדגים טמאים עשאוהו, שאין עושין אותו אלא מדגים טהורים, הילכך אין איסורו אלא במקום שהיין בזול יותר ממנו, כיון דחיישינן שמא עירבו בו יין²³.

ו. פעם ראשון ושני מותר שלישי אסור מ"ט פעם ראשון ושני דנפיש שומנייהו לא צריך למירמי בהו חמרא מכאן ואילך רמו בהו חמרא

במה דברים אמורים²⁴ באומן שהוא יכול לתקנו פעם אחת ושתיים בלא יין, אבל מי שאינו אומן ואינו יודע לתקנו אפילו בפעם ראשון בלא יין, אסור אפילו אם היין יקר ממנו,

ובאומן נמי לא אמרן דמותר אלא בפעם ראשונה ושנייה, שכיון שעדיין הם שמנים אפשר לתקנו בלא יין, אבל מפעם שנייה ואילך כבר כחש ואי אפשר לתקנו בלא יין, ואפילו מן האומן אסור לקנות.

ז. ההוא ארבא דמורייסא דאתי לנמילא דעכו אותיב רבי אבא דמן עכו נטורי בהדה

אם הביאו מוריים ממקום שהיין ביוקר למקום שהוא בזול מיד שהגיע לעיר צריך להעמיד שומרים עליו שלא יערבו עמו יין שהרי בכאן היין בזול²⁵.

²¹ שו"ע ונו"כ קיד א

²² עי' בס' ערך השלחן אות יו"ד שהביא מדברי הר"י קורקוס דאפי' במקום שאין יין מצוי אלא יין של ישמעאלים דאינו אסור בהנאה רק בשתיה אפ"ה אסור המוריים

²³ ואם המים יותר מן המוריים מותר. ס' ערך השלחן אות ט'

²⁴ לבוש ופר"ח שם

²⁵ פר"ח שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת עבודה זרה

ח. למאי ניחוש לה אי משום דמערבי ביה חמרא קיסתא

דמוריים בלומא קיסתא דחמרא בד' לומי

במקום שדמי היין יקרים מדמי המוריים מותר²⁶.

במה דברים אמורים במקום שדרך לתת לתוכו יין, אבל במקום שאין דרך לתת לתוכו יין מותר לקנותו מהם, וכן להפקידו אצלם ולשלחו על ידם²⁷, ולא חיישינן שמא יקחו ממנו וימלאוהו ביין, כיון שאין דרך לתתו בתוכו.

ט. דלמא אידי דצור אתו דשוי חמרא א"ל התם עיקולי

ופשורי איכא

אין חוששין שהרוח הוליד הספינה למרחקים למקומות שהיין בזול, ומכל מקום אם ממקום שבא המוריים לכאן ידוע שבאמצע הדרך יש כפרים שם שהיין בזול, יש לחוש אולי נכנסה שם הספינה ועירבו במוריים, זולתי אם יש איזה עכוב באותו דרך כגון הפשרת שלגים וכיוצא שאז אין חשש²⁸.

י. השוחט את הבהמה לזרוק דמה לעבודת כוכבים להקטיר

חלבה לעבודת כוכבים ... אסורה מחשבין מעבודה

לעבודה וילפינן חוץ מפנים

²⁶ דמוריים לא נאסר לגמרי בכ"מ כמו גבינה ושאר שנאסר במנין מדאמרין קיסטא דמוריים בלומא כו' וה"ה במקום שאין דרכו כמו כבשים. ר"ן. בביאור הגר"א

²⁷ הקשה ב"י מן הגמרא ההוא ארבא כו' דמשמע שאם יש שום מקום בדרך שיהא היין בזול ודאי חיישינן דלמא ההיא אורחא אזיל אם לא שיש מניעה כההיא עקולי ופשורי בגמרא ובדרישה פירש דהמור מיירי מספק אם יש מקום בדרך שהוא בזול לזה לא חיישינן ובגמרא מיירי שיש ודאי מקום זול בדרך על כן הוצרכו לתת מניעה דעיקולי ופשורי וכן ראיתי בד"מ ותימא לי דהא פריך בגמרא ודלמא דרך צור אתא משמע דלאו ודאי הוא שהדרך לשם דוקא ואפ"ה מקשה להחמיר מספק. ותו דהיאך יכתוב המור דין חדש ולא יזכור דין הגמרא. ונראה לע"ד דמיירי בכאן שעולים מים ליבשה למכור המוריים ואם כן יש סברא טובא דגם בצור שהיא על שפת הים ואפשר שגם שם הולך למכור מוריים ושם נפיש חמרא על כן יש חשש אם אין עיקולי ופשורי משא"כ כאן בדברי המור דמיירי שאין שום יין בזול מן אותו המקום שמביאו עד הנה ע"כ אין חשש שמא הלך מן הצד במקום שיש יין בזול דלמא ניחוש לזה כיון שמתחלה היתה כוונתו להביא הנה כן נראה לי נכון. ט"ז שם טו

²⁸ פר"ח שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת עבודה זרה

כבר התבאר במסכת סנהדרין דף ס': השוחט לשם²⁹ עבודה זרה שאמר בשעת שחיטה ששחיתו תהיה לעבודה זרה³⁰ הרי זה תקרובת עבודה זרה, וזבחי מתים מקרי ואסורה בהנאה. והוא הדין אם אמר ששוחט לשיתוף, לשם שמים ודבר אחר, נמי שוחט לעבודה זרה מקרי³¹.

אפילו מחשב³² לעבודה זרה ולא הוציא בשפתיו אסורה, וכל שכן אם ישא הוכחה למחשבתו, כגון שרבוזה לפני עבודה זרה להקריבה, ובא גוי או מומר ושחטה סתמא, הוה ליה כאלו פירש שלעבודה זרה שחטה.

אפילו לא חישב לעובדה בשחיטה זו, אלא חישב בשעת שחיטה לזרוק דמו או להקטיר חלבה או בשרה³³ לע"ז, הרי זה זבחי מתים ואסורה בהנאה, שכל מה שמפגל בקדשי פנים אם עושה כן לע"ז הרי זה זבחי מתים.

ודוקא אלו³⁴, הוה עבודה גבי עבודה זרה³⁵, שחיטה, דכתיב (שמות לב פסוק ח) וַיִּזְבְּחוּ לוֹ. זריקה, דכתיב (תהלים טז פסוק ד) פֶּלֶא אֲסִיף נִסְכֵיהֶם מִדָּם. קטור, דכתיב (דברים לב פסוק לח) אֲשֶׁר חָלַב זִבְחֵימוֹ וגו'. אבל אם חשב בשחיטה לקבל הדם או להוליך הדם לשם עבודה זרה, ולא להקריבו לפניו, לא נאסרה הבהמה.

יא. המקדש בפרש שור הנסקל מקודשת בפרש עגלי עבודת כוכבים אינה מקודשת

²⁹ שו"ע ונו"ב יו"ד ד א

³⁰ שמלה חדשה שם

³¹ שמ"ח שם.

³² שם

³³ שמ"ח שם ב

³⁴ דע דבעכו"ם לא כתיב אלא ג' עבודות דהיינו שחיטה וזריקה והקטרה ולפיכך אינה נפסלת בשחיטה אלא אם כן חישב בשעת שחיטה לזרוק דמה או להקטיר חלבה לעכו"ם אבל אם חישב לעבודות אחרות לא פסלה. ולדעת רש"י בפרק השוחט דף ל"ט [ע"ב ד"ה חולין] זריקה חמירא מהקטרה לענין זה שאם אחר שחיטה חשב לזרוק דמה לעבודה זרה פסל את הבשר מה שאין כן בהקטרה, ובתוספות [ד"ה מקום] הקשו על זה ובסוף דבריהם גם כן העלו דחמירא זריקה מהקטרה לענין אחר דהיינו שאם זרק מקצת דם נאסר כל הדם אף על גב דבהמה לא מתסרא מה שאין כן בהקטרה. וגם זה אינו נכון. והעיקר כמו שכתבו הרשב"א [שם בחידושו ד"ה הכי קאמר] והר"ן [שם ח, א ד"ה מתני' השוחט לעכו"ם] דזריקה והקטרה שוין ודוקא בקדשים דלא מיתבשרי אלא בד' עבודות הדין נותן שאף בהם תפסול המחשבה את הזבח, אבל בחולין שאין הכל תלוי אלא בשחיטה כיון שנשחטו הותרו ואינן חוזרין ונאסרין עד כאן, וכן עיקר. פר"ח שם

³⁵ שמ"ח שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת עבודה זרה

המקדש בפרש עגלי³⁶ ע"ז אינה מקודשת שהכל מע"ז אסור בהנאה שנאמר (דברים יג פסוק יח) וְלֹא יִדְבֹק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן הַחֵרֶם, אבל המקדש בפרש שור הנסקל הרי זו מקודשת אף על פי ששור הנסקל אסור בהנאה פרשו אינו אסור בהנאה שאינו דבר חשוב לגבי השור.

³⁶ רמב"ם הלכות אישות פרק ה הלכה ב

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

